

Kurkijokelainen

Kurkijokelaisen, hiitolaisen ja karjalaisen hengen vaalija ja ajankohtaisten kysymysten selvittäjä

×

Nro 7 • Perjantaina 28. maaliskuuta 2008

59. VUOSIKERTA

Irtonumero 2 € (sis. alv 22 %)

Kurkijoki-Seuran kevätretkeläiset kuuntelivat, kun Kauko Ilonen esitteli heille Äijälässä esillä olevaa kivennapalaisten näyttelyä.

Kurkijoki-Seura ry vuonna 2007

Seuralla oli vuoden 2007 lopussa 213 jäsentä, heistä 112 oli maksanut Seuran jäsenmaksun. Uusia jäseniä oli kaksi. 161 jäsentä oli maksanut Karjalan Liiton viiden euron jäsenmaksun, minkä Seura on tilittänyt edelleen Liitolle.

Vuosikokous pidettiin 11.3. Seuran puheenjohtajaksi valittiin Sakari Kar-

sila. Johtokunnan jäseniksi valittiin Jorma Kaartinen, Liisa Koistinen, Ilkka Liekari, Anna-Maija Nurminen-Lempinen, Kari Raitio ja Riitta Sainio. Johtokunnan järjestäytymiskokouksessa sovittiin, että talousasioista vastaavana varapuheenjohtajana toimii Riitta Sainio. Jäsenasiat on hoitanut Kari Raitio ja tiedotus- ja ilmoi-

tusasiat Liisa Koistinen. Sihteerin tehtävät on hoidettu vuorotellen.

Johtokunta kokoontui vuoden aikana kuusi kertaa. Kokouspaikkoina olivat

Kurkijoki-Seuran puheenjohtaja Sakari Karsila ja varapuheenjohtaja Riitta Sainio kävivät Kurkijokelaisen toimistossa ideoimassa Pitäjämessuilla ensimmäisen kerran esillä ollutta Kurkijoki-julistetta.

Lappeenrannan kurkijokelaiset 2007

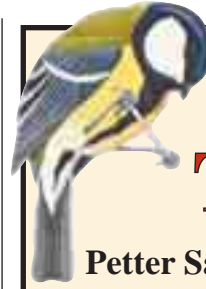
Lappeenrannan kurkijokelaisten toiminta on aina vain vähäisempää. Suurimpina syinä ovat varmaan ikääntyminen ja sairaudet. Jäsenmääräkin on laskenut kymmenen. Kokouksia oli menneenä vuonna kolme, joissa kävi yhteensä 25 henkilöä.

Kyllä meillä yhteisiä asioita ja muistelemisia riittää, ja "Karjalan kunniailta" -laulukin soi hyvin kaihoisesti muistaessamme menneitä aikoja ja kaunista Kurkijokeamme. Mutta kävijöitä puuttuu.

Emme kuitenkaan ole kokonaan lopettamisen kannalla, vaan yritämme ponnistella vielä eteenpäin vointiemme mukaan. Toivon, että saisimme innostusta ja voimia näin kevään jo tehdessä tuloaan.

Lappeenrannassa 22.2.2008

Siiri Horttanainen

Sivuillamme TÄNÄÄN mm.

- Petter Sairanen 1924-2008 2
- Kanerva Karjalaklubin vieraana 3
- Kurkijoki-Seura v. 2007 4
- Hiitolan Pitäjäseura v. 2007 5
- Vuoden virvottava 6
- Vielä tutkimuksista 7
- Kirjoituskilpailu emännille 8

Seuraavat Kurkijokelaiset ilmestyvät

11.4., 25.4., 9.5., 23.5., ...

Karjalatalo ja Pääskyn kesä-koti Helmi Jollaksessa.

Vuoden 2007 tilejä tarkastamaan valittiin Sirkka Koponen ja Irma Kauppinen sekä varalle Maija Dammert ja Kaarina Vanhala. Järjestelytoimikunnan vetäjäksi valittiin Heljä Suveri ja muiksi jäseniksi Terttu Koivula, Raili Kuosa, Linnea Laukanen, Kaisu Raitio, Sirkka Salonen ja Riitta Sainio. Toimikunta on hoitanut tarjoilu- ja arpajaisjärjestelyt. Myös muita aktiivisia mies- ja naisjäseniä on osallistunut järjestelyihin.

Seuran osastot ja sukututkimuspiiri

Lappeenrannan osaston kokoonkutsujina ovat toimineet Siiri Horttanainen ja Eeva Kempainen. Jäseniä

oli 10. Tampereen osasto on vetänyt Tapio Nikkari, jäseniä oli 37. Osastot ovat tehneet erilliset toimintaker-

tomuksensa. Hiitolais-kurkijokelainen sukututkimuspiiri on vuoden 2007 aikana kokoontunut yhdeksän kertaa Karjalatalolla Helsingissä. Kokousaika on ollut klo 18.00-20.30, mutta kokoukset on ollut käytössä klo 15:stä alkaen vapaan kokoontumisen, keskustelun, tiedonvälityksen ja aineiston lainauksen merkeissä.

Kokouksiin on tuotu sukukirjoja katseltavaksi, on vaihdettu tietoja Karjalan historiaan liittyvistä tutkimuksista ja/tai kirjoista. Jokaisessa kokouksessa on lyhyesti käyty läpi piiriläis-

Jatkuu siv. 4

Tampereen seudun kurkijokelaiset 2007

Kurkijoki-Seuran tamperelaisen alaosaston jäsenluettelossa oli vuoden 2007 päättyessä 37 henkilön nimet. Jäsenmaksua ei ole peritty. Kokoukset on ilmoitettu henkilökohtaisella kirjeellä. Postimaksut on kerätty vapaaehtoisin maksuin kokoontumisten yhteydessä.

Toimintaa on ylläpitänyt Tapio Nikkari. Toimintavuoden aikana osasto on kokoontunut kaksi kertaa.

Toukokuun 5. päivänä tuli emoseuramme bussi hakemaan 18 osastomme jäsentä Tampereen keskustorilta Kangasalan Äijälään, johon Riitta Sainio ja Sakari Karsila olivat järjestäneet juhlatilaisuuden 20-vuotisen toimintamme kunniaksi.

Tapio Nikkarin tervetulosanojen jälkeen Tampereen alaosastoa pitkälti toistakymmentä vuotta vetäneelle Olavi Kallioniemelle luovutettiin Karjalan Liiton hopeinen ansiomerkki Nikkarin heijastaessa seinälle alaosaston kokouksista vuosien varrella otettuja valokuvia.

Nautittuamme karjalaisen pitopöydän antimista ja katsottuamme Äijälän yläkerran museon erinomaisen näyttelyn meille tarjoutui vielä tilaisuus käydä asiantuntevan oppaan kanssa Liuksialan kappelissa.

Palattuamme Tampereelle tutustuimme Vapriikin kenkä-, polkupyörä- ja jääkiekkonäyttelyihin. Sitten olikin aika kiittää emoseuramme ystävällisestä muistamisesta ja miellyttävästä yhdessäolosta sekä toivottaa hyvää kotimatkaa.

Syyskokouksen pidimme marraskuun 22. päivänä Tampereen Karjalaseuran huoneistossa, Koulukatu 12. Mukana oli yhdeksän henkeä. Juotiin kahvit ja maisteltiin itse leivottuja kakkuja, pullia ja piiraita. Juteltiin menneistä ja mietittiin tulevia. Katseltiin 20-vuotisjuhlasta otettuja kuvia sekä vanhoja Kurkijoki-kuvia.

Tampereella 5.2.2008

Tapio Nikkari

Marjatta Ekman on Kurkijoki-Seuran vanhimpia jäseniä. Hän oli mukana entisten Elisenvaaran yhteiskoulun oppilaiden tapaamisessa Karjalatalolla syyskuun 1. päivänä.

Yksi suurista on poissa

Teollisuusneuvos Petter Sairanen on kuollut Loimaalla. Hän oli kuollessaan 83-vuotias. Hänen komea muistelmateoksensa ilmestyi viime toukokuussa. Kirjassa, jonka on toimittanut Tiina Naula, Sairanen kertoo elämästä Sorjossa ja Elisenvaarassa, sodista, evakkomatkoista, kotiutumisen Metsämaalle, avioitumisesta ja perheen perustamisesta. Kirja on myös sukukirja, sillä siinä kerrotaan seikkaperäisesti Petter Sairasen lähisukulaisista.

Petter Sairanen kuitenkin tunetaan täällä Loimaalla erityisesti innostuneena ja menestyneenä yrittäjänä. Hän perusti vuonna 1948 Metsämaan Puutyötehtaan. Nuorella miehellä ei tuolloin ollut selkään taputtelijoita. Mutta tehdas menestyi sitkeän yrittäjän hoivissa niin, että se jo vuonna 1957 muutti Loimaalle, jossa se edelleenkin toimii. Yrityksen nimenä oli tuolloin Metsäpuu. Nykyään perheyhtiö Domus Yhtiöt Oy on maamme rakennuspuusepänteollisuuden johtavia yrityksiä. Se valmistaa ikkunoita, ovia ja keittiö- sekä kylpyhuonekalusteita. Hallituksen johdossa on Petterin vanhin poika Pekka Sairanen.

Petter Sairanen ei missään vaiheessa unohtanut kotiseutuaan Kurkijokea. Hän kuului myös Kurki-Säätiön

(nykyään Kurkijoki-Säätiön) luottamushenkilöstöön. Noin kymmenen vuoden aikana, jolloin hän oli kenraali Lauri Kohon varamiehenä hallituksessa, hän sai loimaalaisena monta kertaa tarta "tosi toimiin". Koho oli tuolloin kiireinen, ja asui satojen kilometrien päässä, joten oli luonnollista, että varamiestä tarvittiin – ja käytettiin.

Kurkijoki-Säätiön valtuuskunta kokoontuu huomenna vuosittaisen kokouksensa. Tapaaminen on tällä kertaa vähän erilainen, sillä myös varahenkilöt on kutsuttu paikalle kuulemaan ja keskustelemaan Säätiön tulevaisuudesta. Hallituksella ei ole mitään radikaaleja ajatuksia mielessään. Se vain haluaa viritellä keskustelua mm. Säätiön mahdollisuudesta vaalia karjalaista yhteishenkeä, mikä on toimintajatuksen mukaan Säätiön päätavoite. Ovatko perinnetietouden tallentaminen, säilyttäminen ja siirtäminen nykypolville sitä karjalaisen yhteishengen vaalimista, mitä odotamme Säätiöltä vai olisiko vielä jotain muuta, mihin voisimme rajallisia voimavarojamme käyttää? Siitä varmaankin huomenna keskustellaan.

Raija Hjelm

"Karjalan heimossa utteruus elää, laantua ei se voi milloinkaan, vaikka on vieras maamon syli, täälläkin mielesi saa laulamaan."

Aili Hellin Kurri

Kuolleita

Petter Johannes SAIRANEN

* 25.5.1924 Kurkijoki
† 14.3.2008 Loimaa

Rakasta isää ja pappaa suunnattomasti kaivaten ja lämmöllä muistaen

Jäi ahkera työsi muistoksi meille, hyvän sydämen ohjeet elämän teille. Sä aina muistit ja huolta kannoit, et paljon pyytänyt, vaan kaikkiesi annoit. Pojat ja työt

On pappan neuvot loppuneet, hän hiljaa nukkuu pois. Näin emme olis' tahtoneet, on meiltä paljon pois. Lastenlapset

Pekka, Päivi, Emil ja Anton Veli-Matti, Sirpa ja Atte Olli-Pekka, Joni ja Heidi Veikko, Elina, Veronika ja Elias Asko, Mervi, Anssi, Otto ja Emma

Kanssamme ikävöivät
Sukulaiset ja ystävät

Ystävällisenä kutsuna ilmoitamme, että rakkaamme siunataan lauantaina 5.4. klo 12 Loimaan kaupunkiseurakunnan siunauskappelissa, minkä jälkeen muistotilaisuus Ravintola Juhla-Ankkurissa, Heimolinnankatu 18.

Muistettavaa

Elisenvaaran Martat kok. ke 2.4. klo 13 Ullalla, Varpukuja 8, Loimaa.

Hiitolan Pitäjässeuran järj. tarinailta ti 8.4. klo 18 Porissa, Tuomarink. 2. Terveysillan vieraana muistisairaanhoidtaja Leena Hannula. Tervetuloa mukaan entiset ja uudet.

Hiitolan ja Kurkijoen sukututkimuspiiri kokoontuu to 17.4. klo 18 Karjalatalon Wärtsilä-salissa, Käpylänselä, Helsinki. Teema: Torikan suku. Seuraava kokous 15.5. Tervetulleita ovat kaikki hiitolaisia ja kurkijokelaisia sukua tutkivat ja tutkimusta aloittavat. Lisätietoja Harri Kekilä, puh. 050-304 1324, sähköposti hkekkki@gmail.com.

Hartaus sunnuntaiksi 30.3.
1. sunnuntai pääsiäisestä

Kalastamassa

Kuluneena talvena on monissa Etelä-Suomen järvissä jääpeite ollut poikkeuksellisen ohut. Moni innokas pilkkijä on joutunut useamman kerran miettimään sitä, uskaltaako jälle lähteä. Ikäviltä onnettomuuskiltakaan ei ole vältytty. Toisaalta olosuhteet ovat aina kalastajille asiaan kuuluva haaste – ollaan sitten missä päin maailmaa tahansa.

Kalastus on vanha perinteinen ammatti ja monille rakas harrastus tai intohimo. Omassakin kaveripiirissäni on monia innokkaita kalastajia, joilla monilla on aivan omat tapansa ja rituaalinsa kalastuksen suhteen. Omat verkon paikat ja uistelureitit pidetään tarkkaan mielessä. Joskus niistä saatetaan kertoa myös kavereille. Hyvän kalamiehen tai -naisen tunnistaa siitä, että hän tietää myös ne paikat, missä kalat liikkuvat ja tarttuvat syöttiin.

Kalastusneuvoja on tarjolla myös pääsiäisen jälkeisen sunnuntain evankeliumitekstissä. Iso osa opetuslapsista on koolla galilealaisen järven rannalla. He ovat yhdessä kalastamassa Simon Pietarin johdolla. Rannalle saapuu salaperäinen muukalainen seuraamaan kalastajien työtä, ja immostuu lopulta antamaan heille vinkkejä siitä, mihin verkot kannattaisi laskea. Kuinka ollakaan, neuvot johtavat epätavallisen suureen saaliiseen. Verkot juuri ja juuri kestävät kalojen painon. Rannalla muukalainen odottaa saalista raahaavia kalastajia hiilloksen vierellä. Hämmäntyneet opetuslapset Pietarin johdolla tajuaavat, että Jeesus oli tullut heidän arkensa keskelle.

Jeesus ilmestyi lähimmilleen useamman kerran. Aina hän tuli yllättäen. Samalla tavalla hän tulee myös meidän jokaisen elämään. Lempeästi ohjaten ja neuvoen hän kulkee keskuudessamme. Emme häntä suinkaan aina tavoita tai tunnista hänen läsnäolonsa. Voi myös olla, että meissä ei ole opetuslasten tavoin rohkeutta esittää kysymystä: "Kuka sinä olet?" Pelokkaina ja epäilevinäkin meille jää kuitenkin toivo, että Jeesus on lähellä.

Jumalan rakkaus ihmistä kohtaan näkyi siinä, että hän sitoutui ihmisen elämään ja sen kaikkiin vaiheisiin. Jumala etsii ja kutsuu seuraansa. Hän tietää tien meidän luoksemme ja ottaa meidät yhteyteensä sellaisina kuin olemme. Hän tietää, mitä me tarvitsemme, ja tarjoaa meille syötin. Siihen saamme tarttua, koska Jumala itse vetää meidät yhteyteensä. Hänen rakkautensa murtaa jään, joka ympäröi meitä ulkoa ja ennen kaikkea sisältä. "Armo kumartuu alas syntiimme, ja Pyhä Henki luo juhlan sydämiimme", kuten pääsiäisvirressä laulamme.

Olli-Pekka Silfverhuth

Kirjoittaja on Hampurin Merimieskirkon johtaja ja merimiespastori.

Ennen jäähyväisiä

En aio tuhlatua aikaa sen suremiseen etten tavannut sinua jo kauan sitten.

Eikä tässä iässä kannata murehtia sitäkään että toinen meistä lähtee ja toinen jää.

Iloitkaamme siitä että niin paljon elämää sisältyy tähän hetkeen.

Eero Toiviainen

Kustantaja ja julkaisija: KURKIJOKI-SÄÄTIÖ
www.kurkijoki.fi

Toimitusneuvosto: Kurkijoki-Säätiön hallitus
Toimitus: Päätoimittaja Raija Hjelm ja kaikki Kurkijokelaisen ystävät

Toimitus: Koulukuja 7, 32200 Loimaa
Avoimena: Tiistaisin ja perjantaisin klo 9-14
puh./fax (02) 762 2551, matkapuh. 050-521 3336

Lakon tai muun ylivoimaisen esteen takia ilmestymättä jääneistä numeroista ei suoriteta korvausta. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää lähetettyjä aineistoja. Lehden vastuu ilmoituksen poisjäämisestä tai julkaisemisesta sattuneesta virheestä rajoittuu enimmäkseen ilmoituksesta maksetun hinnan palauttamiseen.

ILMOITUSHINNAT:

4-väri ..... 60 centtiä/mm + alv 22 %
Mustavalko ..... 45 centtiä/mm + alv 22 %

Säännöllisistä ja jatkuvista ilmoituksista huomattava alennus. Väri-ilmoitukset sopimuksen mukaan. Puhelimitse annettuihin ilmoituksiin sattuneista virheistä lehti ei vastaa. Ilmoitusaineistojen jättöaika: keskiviikko klo 16 mennessä.

Lehti ilmestyy pääasiassa joka toinen perjantai. Painosmäärä 2000 kpl.

TILAUSHINNAT:

vuosi ..... 35 euroa
6 kk ..... 20 euroa
3 kk ..... 12 euroa
Pohjoismaat ..... 39 euroa
Muualla ..... 46 euroa

toimitus@kurkijokelainen.inet.fi
Tilinumero: LSOP 523900-4897

Sivunvalmistus:
Etusivu Frontpage, Loimaa
Paino: Satakunnan
Painotuote Oy, Kokemäki

ISSN 0782-5668

Haapasen Hautaustoimisto

TÄYDELLINEN HAUTAUSPALVELU
Puh. 762 2700 ja 762 2857

Heimolinnankatu 16, 32200 Loimaa

Liikeajan jälkeen Reunanen puh. 762 2700
Matkap. 0500 531 814, 050 561 0547

Onks tietoo KYSYMYKSET?

- Mitä ovat Vartius, Niirala ja Raja-Jooseppi?
- Minä vuonna Neuvostoliitto palautti Suomelle Porkkalan vuokra-alueen?
- Kenen Vanhan testamentin henkilön nimiin laetaan huonot uutiset?
- Kuka kirjoitti romaanin Punainen viiva?
- Mikä koski sijaitsee Kotkassa?
- Minä vuonna Suomessa avattiin ensimmäinen rautatie välillä Helsinki-Hämeenlinna?
- Kuka kirjoitti nimimerkillä Outsider?
- Kuka oli Suomen ensimmäinen naisministeri?
- Mikä on törö? Mikä on taiga?
- Mikä jättijoki virtaa Venäjän ja Kiinan rajalla?

Sanan Voimaa

28.3. *Mutta nyt Kristus on herätetty kuolleista, esi-koisena niiden joukosta, jotka ovat kuolleet. Kun kerran kuolema sai alkunsa ihmisestä, samoin kuolleiden ylösnousemus on alkanut ihmisestä. 1. Kor. 15:20-21*

29.3. *Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulkakivi. Herra tämän teki, Herra teki ihmeen silmiemme edessä. Ps. 118:22-23*

30.3. *Aamun koittaessa Jeesus seisoi rannalla, mutta opetuslapset eivät tuntenet häntä. Jeesus huusi heille: "Kuulkaa, miehet! Onko teillä mitään syötävää?" Joh. 21:4-5*

31.3. *Simon Pietari meni veneeseen ja veti verkon maihin. Se oli täynnä isoja kaloja, mutta vaikkakaan kaloja oli paljon - kaikkiin sataviisikymmentäkolme - verkko ei revennyt. Joh. 21:11*

1.4. *Jeesus sanoi: "Tulkaa syömään." Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä: "Kuka sinä olet?", sillä he tiesivät, että se oli Herra. Joh. 21:12*

2.4. *Jos tämä kaikki onkin uskomatonta niiden silmissä, jotka noina päivinä ovat jäljellä tästä kansasta, tarvitseeko sen olla uskomatonta minun silmissäni?" kysyy Herra Sebaot. Sak. 8:6-8*

3.4. *Te surmasitte elämän ruhtinaan! Mutta Jumala herätti hänet kuolleista; me olemme sen todistajia. Ap. t. 3:15*

4.4. *Katukaa siis syntjänne, jotta ne pyyhittäisiin pois, kääntykää, jotta Herra antaisi tulla virvoituksen ajan ja lähettäisi Jeesuksen, teille ennalta valitsemansa Voidellun. Ap. t. 3:19-20*

5.4. *Kun voimani uupuvat, hän tuli avukseni. Nyt olen saanut rauhan, Herra piti minusta huolen. Ps. 116:6-7*

6.4. *Sitten hän kysyi toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" "Rakastan, Herra", Pietari vastasi, "sinä tiedät, että olet minulle rakas." Jeesus sanoi: "Kaitse minun lampaitani." Joh. 21:16*

7.4. *Kun olit nuori, sinä sidoit itse vyösi ja menit minne tahdot. Mutta kun tulet vanhaksi, sinä ojennat kätesi ja sinut vyöttää toinen, joka vie sinut, minne et tahdo." Joh. 21:18*

8.4. *Te olette hajottaneet laumani, päästäneet lampaani omille teilleen ettekä ole pitäneet niistä huolta! Mutta minä kylä pidän huolen teistä: minä vaadin teidät tilille pahoista teoistanne. Jer. 23:2*

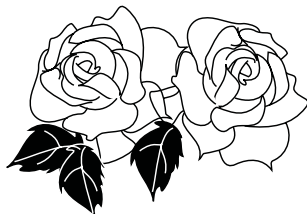
9.4. *Minä annan niille paimenia, jotka huolehtivat niistä. Enää ne eivät pelkää eivätkä säiky, eikä yksikään niistä joudu hukkaan, sanoo Herra. Jer. 23:4*

10.4. *Kaitkaa sitä laumaa, jonka Jumala on teille uskonut, älkää pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, älkää myöskään alhaisesta voitonhimosta, vaan sydämenne halusta. 1. Piet. 5:2*

NIMIPÄIVÄT

pe 28.3.	Armas
la 29.3.	Jouni, Joni, Joonas, Joona, Jonne, Jonni
su 30.3.	Usko, Ahvenanmaan demilitarisoinnin ja neutralisoinnin juhlapäivä, kesäaika alkaa
ma 31.3.	Irma, Irmeli
ti 1.4.	Raita, Pulmu
ke 2.4.	Pellervo
to 3.4.	Sampo, Veeti
pe 4.4.	Ukko
la 5.4.	Irene, Irina, Ira, Iro
su 6.4.	Ville, Vilho, Vilhelm, Viljami, Vili, Jami
ma 7.4.	Allan, Ahvo
ti 8.4.	Suoma, Suometar
ke 9.4.	Elias, Eelis, Eeli, Eljas, Mikael
	Agricolan päivä, suomen kielen päivä
to 10.4.	Tero

Oisko tietoo?

Kun tällä hetkellä olemme huolissamme alkoholin käytön huikeasta lisääntymisestä yhteiskunnassamme, tulee hakematta mieleen aikaisempien vuosikymmenten aktiivinen raittiusliike ja raittiusseurat. Myös Kurkijoella on ollut useita raittiusseuroja ja monien urheiluseurojen, nuorisoseurojen ja työväenyhdistysten ohjelmassa oli voimakkaasti esillä raittiusyö. Monet muistanevat kou-

lulaisten raittiuskirjoituskilpailut. Osaisiko joku kertoa - vaikkapa vain vähänkin - raittiusyöstä Kurkijoella? Kaikille muistelijoille lupaan kirjapalkinnon.

Kirjallisuuden mukaan Kurkijoella toimi Raittiuden Ystävien jäsenyhdistyksiä ainakin:

- Kurkijoen Raittiusyhdistys Valkama II
  - Raittiusyhdistys Oksa IV
  - Raittiusyhdistys Oras IX
- Monia muitakin on täyty-

nyt olla. Jollakulla lukijalla saattaa olla jäsenkorttikin vielä tallella. Kirjoitusten toivotaan olevan Kurkijokelaisen toimituksessa, os. Koulukuja 7, 32200 LOI-MAA tai e-mail: toimitus@kurkijokelainen.inet.fi, kesäkuun loppuun mennessä. Muisteluita julkaistaan lehdessä sopivin väliajoin.

Kari Rahiala

Ulkoministeri Kanerva Karjalaklubin vieraana

Karjalan ja muiden pakkoluovutettujen alueiden palautuskysymystä esillä pitävä Turun Seudun Karjalaklubi sai maanantaina 17.3. mieluisan arvovieraan, kun klubi sai informoida maan ulkoministeriä Ilkka Kanervaa niistä tunnoista, joita ns. Karjalan kysymys suuressa joukossa kansalaisia herättää.

Tärkeätä klubilaisten mielestä on se, että valtiollisen johdon tulisi reilusti ottaa korkealla tasolla asia esille Suomen etujen mukaisesti

ja pyrkiä osoittamaan, että pakkoluovutettujen alueiden palautus toisi poliittisia, taloudellisia ja keskinäistä luottamusta parantavia etuja win-win -hengessä sekä Venäjälle että Suomelle.

Kanerva piti tilaisuutta hyvänä ja kertoi häntä erityisesti miellyttäneen havainnon, että klubin kaikki läsnä olleet jäsenet toivat puheenvuoroissaan palautusperustelut esille kiikkottoman asiallisesti. Päämäärään tuleekin pyrkiä sitkeästi, mutta asioista

rauhallisesti neuvotellen ja kumpaakin osapuolta kuunnellen ja kunnioittaen. Kiittäessään ministeri Kanervaa klubille suomastaan ajasta klubin puheenjohtaja emeritusprofessori Pentti Kosonen toivoi, että ministeri voisi painaa "kesto-muistiinsa" klubin esittämät ajatukset. Kososen mielestä ne rohkaisisivat ja kannustaisivat ministeriä viisaalla tavalla ottamaan Karjalakysymyksen esille koko laajuudessaan ministerin toimintakentällä.

Perhe uutisia

Kuvassa viisivuotias Martta-tyttö mummin tekemässä kasteupvussa, johon on kirjailtu kaikkien puvussa kastettujen 13 lapsenlapsen nimet ja kastepäivät.

Kastejuhlan kuulumisia

Tervehdys vauvaperheestä! 7-vuotias Saana, 4-vuotias Nea ja 2-vuotias Mona saivat tammikuussa pikkusiskon. Uusi tulokas kastettiin Alastaron kirkossa, ja neljäs tyttäremme sai samalla nimen Martta Fiia Antrea.

Martta oli tyttöjen isän isoäidin nimi, Fiia äidin antama hellittelynimi, ja Antrea viittaa luonnollisesti karjalaisiin juuriin äidin puolelta. Antrea valittiin nimeksi, koska Pulli-alkuisia nimiä löytyy vanhastaan juuri Karjalan Antreasta. Oman esi-isäni tulosuuntaa Kuolemajärven Pihkalaan ei tiedetä, mutta Antreaa voidaan pitää yleisesti Pullisien jonkinlaisena "kantapaikkana".

On melkoisen tavallista, että lasten nimiin haluaa jättää jälkiä historiasta. Meidän lähipiirissämme Kurkijoen Heinosiin ja Kaukolan

Pesseihin viittaavat muun muassa nimet Anna, Maria ja Beata. Sisareni lapsi sai vuosia sitten kauniin kolmannen nimen Karelia.

Pidän hienona sattumana sitä, että juuri meille syntyi neljä tytärtä. Molempien suvuista löytyy tarinoita lujatahtoisista naisista.

Alussa mainittu Martta-isoäiti menetti miehensä sodassa, mutta pyöritti maatilaa ja kasvatti samalla neljä vahvaa ja itsenäistä tytärtä. Omasta suvustani tiedän kaksi 1800-luvun vahvaa naista, jotka miehiensä kuoltua saivat pitää maatilaa omassa hallussaan, mikä tuohon aikaan oli vielä harvinaista.

Muistan kuolemajärveläisen tätini lausahduksia, jotka kuulin häneltä noin 10-vuotiaana tyttönä. Hän totesi kerran vakavana: "Meidän työt ei ole mitään

vaan-tyttö", ja sai lauseen painumaan lapsen mieleen mahtavaksi loppuelämän voimavaraksi.

Toinen lausahdus oli kuopukselle tarkoitettu hemmottelu, kun hän leipäitiinun viimeisiä taikinoita kaapiessaan sanoi ilmeisesti vanhan sanonnan: "Hiertiäiskakkara kaikista kauden", tarkoittaen muutakin kuin kaavutusta taikinasta tehtyä viimeistä leipää. Voitte kuvitella 10-vuotiaan kuopuksen ilon. Sanonnan todenperäisyydellä ei ollut tässä tapauksessa mitään väliä, tärkeintä oli sukulaiselta saatu hellittely ja henkinen "vahvistus".

Onkohan muilla lukijoilla vielä julkaisematta vanhoja sanontoja ja elämänohjeita? Ainakin minua tällaiset tarinat kiinnostaisivat!

Taina Lehto

Merkkipäiviä

Aino Toivonen 90 v.

Aino Toivonen o.s. Veijalainen täytti 90 vuotta 16.3. Hollolassa Pyhäniemen vanhainkodissa. Syntymäpäiväkuvassa naisia neljässä polvessa: vasemmalta Aionon tytär Pirkko Liisi Kuhmonen, Hütolan Tiuralan kylästä kotoisin oleva Aino Toivonen sekä Pirkon tytär Johanna Kuhmonen sylissänsä kuuden viikon ikäinen tyttärensä Ida Kuhmonen.

Jatkoa siv. 1

ten tutkimusten edistyminen ja mieltä askarruttavat kysymykset. Kokoontumispäiväksi on vakiintunut kuukauden kolmas torstai.

Vuodesta toiseen on mukana ollut sama 12-14 henkilön perusjoukko. Oman mausteensa kokouksiin on tuonut vaihteleva määrä muutaman kerran kävijöitä. Useimmat heistä ovat hakeneet tietoa omista Hiitolasta tai Kurkijoelta löytyvistä juuristaan, ovat olleet aloittelemassa sukututkimustaan ja/tai tulleet mukaan samaan vinkkejä sukututkimukseensa.

Mukana on ollut myös intohimoisia jo sukukirjan tai -kirjoja julkaisseita tutkijoita, jotka ovat hakeneet lisää tietoa määrättyistä karjalaisista suvuista. Samoin lähikuntien Lumivaaran, Jaakkiman, Parikkalan ja Kirvun sukuja tutkivia henkilöitä on käynyt kokouksissa, joten kokouksiin osallistujia on ollut keskimäärin 15 henkilöä. Myös pääkaupunkiseudun hiitolaisten ja kurkijokelaisten seurojen edustajia on pistäytynyt kokouksissa.

Vuonna 2007 piiri on käynyt läpi edellisenä vuonna aloitetut Kurkijoen ja Hiitolan kylät, perehtynyt ortodoksisukuihin ja pitäjien kantasukuihin. Piiriin edustajat (Veikko Repo ja Pentti Kilpiö) ovat olleet Kurkijoen pitäjäjuhlilla Loimaalla esittelemässä sukututkimusta. Edustajat (Veikko Repo ja Tauno Siitama) olivat myös Sikiön sukuseuran vuosikokouksessa auttamassa sukututkimuksessa ja saamassa tietoa Sikiön svusta. Veikko Repo on käynyt kesällä Kurkijokimuseolla tunnistamassa vanhoja valokuvia.

Kari Tontti Hiitolan Tounaalta piti esitelmän Suomen Tonteista, joita on alle 200 Suomessa. Ville Laakso kertoi sukututkimuspiiriin ja Kurkijoki-Seuran yhteisessä tilaisuudessa kaivauksista Hiitolassa ja Kurkijoella. Läsä oli noin 40 henkilöä.

Kurkijoen-Hiitolan sukututkimuspiirillä oli pöytä Sukututkimuspäivillä Karjalatalolla. Harri Kekki ja Veikko Repo olivat PC:t mukanaan molemmat pitkät päivät jakamassa ja vastaanottamassa ko. pitäjien sukuihin liittyvää tietoa. Riitta Sainio oli mukana Sikiön sukuseuran edustajana ja Liisa Koistinen edusti sukututkimuspiiriä. Pöydän ääreen pysähtyi henkilöitä tasaisena virtana kumpanakin päivänä.

Kuluneen vuoden aikana Harri Kekki ja Veikko Repo ovat käyneet läpi yhteisiä tietoja ja seuloneet niistä virheitä pois. Projektiin ovat osallistunut myös Kari Tontti ja Tauno Pessi. Täydennystä on saatu, ja tiedot ovat yhtenäistyneet.

Internet-toimikuntaan ovat kuuluneet Ville Laakso, Mauri Rastas, Antti Laukkanen, Tapio Nikkari ja Veikko Repo. Toimikunta kokoontui vuonna 2007 kaksi kertaa. Neuvotteluja on käyty runsaasti sähköpostin välityksellä.

Seuran muu toiminta

Karjalan Liitto on Kurkijoki-Seuran kattojärjestö ja siksi luonnollinen yhteistyökumppani. Liitto informoi Seuran johtoa säännöllisesti kiertokirjein ja muin tiedottein.

Seura on osallistunut Pääkaupunkiseudun Karjalaisyhdistyksen Pääsky ry:n järjestämiin tapahtumiin 20.5. ja 3.11. Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä Hietaniemen hautausmaalla. Seura tarjosi tilaisuudessa kahvit yhdessä hiitolaisten kanssa.

Heljä Suveri toimi kesäkotona Jollaksessa emäntänä yhden kesäviikon ajan. Myös muut seuramme jäsenet osallistuivat aktiivisesti kesäkodin toimintaan. Pääskyn hallitukseen on Seurastamme kuulunut Riitta Sainio. Seura on maksanut Pääskyn jäsenmaksun vuonna 2007.

Kurkijoki-Seuran vuosi-

Riitta Sainio kiinnitti Karjalan Liiton hopeisen ansiomerkkin Olavi Kallioniemen rintaan. Toimintaa seuraavat Sakari Karsila (vas.) ja Tapio Nikkari (oik.)

kokous pidettiin 11.3. Karjalatalon Wärtsilä-salissa. Kokouksen puheenjohtajana toimi Kari Rahiala. Mukana oli 17 henkilöä.

Karjalan Liitto järjesti Pitäjämessut 14.4. Karjalatalolla. Seura osallistui messuille yhdessä Kurkijoki-Säätiön kanssa. Olimme tehneet erittäin edustavan näyttelyn sekä julisteen Kurkijosta. Sukututkimuspiiri oli myös edustettuna.

Seura järjesti yhdessä sukututkimuspiirin kanssa 27.9. luennon, jonka aiheena oli Arkeologiset kaivaukset Kurkijoella ja Hiitolassa. Luennoitsijana toimi Ville Laakso. Toinen luento oli 27.10. Sen aiheena oli Kasvillisuus ja maaperät Kurkijoella ja Hiitolassa, luennoitsijana Juho Paukunen. Mukana oli 30-40 henkilöä.

Karjala-lehden jouluristeilylle osallistuttiin 25.11. Siellä jaoimme Kurkijokelaisen irtonumeroita ja kerroimme toiminnastamme.

Kevätretki Äijälään

Kurkijoki-Seuran jäsenet ja heidän ystävänsä lähtivät lauantaina 5.5. tutustumaan Kangasalan Äijälään sekä Tampereen Verkatehtaassa oleviin useisiin museoihin. Ajoimme Vanhankirkon

puiston kautta Tampereen keskusta, josta poimimme mukaamme Tampereen kurkijokelaisia.

Tampereelta mukaan tullut Tapio Nikkari esitteli bussin ikkunasta näkyviä maisemia matkalla Kangasalan karjalaisen kulttuurin keskuksen Äijälään. Siellä meitä jo odottelikin Kauko Ilonen. Äijälässä on ehkä maan laajin siirtokarjalaisen kulttuurin keräämis-, taltioimis- ja esittelypaikka. Ilonen kertoi asiantuntevasti paikan noin 27 vuotta jatkuneesta toiminnasta. Kävimme läpi talon vaiheet sekä yläkerrassa oleva kivennapalaisten museo ja sen kokoelmat.

Tila on kunnostettu ja otettu käyttöön vuonna 2003. Kangasalle on sijoitettu kivennapalaisia, joten Äijälässä on luonnollisesti erityisen paljon tietoa Kivennavalta, mutta myös muualta pakkoluovutetusta Karjalasta. Kivennavan kirkonkellotkin kumahtelivat nauhalta. Samoin voi kuulla kuulokkeilla Edith Södengranin runon "Maa, jota ei ole".

Äijälä on oivallinen juhlien pitopaikka. Kangasalan Karjalaisten puheenjohtaja ja Äijälän talousjohtaja Kaarina Lannetta oli koonnut vapaaehtoisjoukon, joka oli valmistanut meille maukkaan lounaan.

Matka jatkui kuin valtiotierailu. Äijälästä lähti Kaarina Lannetta mukaamme oppaaksi ja esitteli Liuksialan kartanon vanhan kirkkomaan ja vuonna 1920 rakennetun kappelin. Paikalla on aikanaan sijainnut Kangasalan vanhin kirkko. Liuksialan kartanohan on aikanaan kuulunut Kaarina Maununtyttäreelle, jonka kuoleman jälkeen se on siirtynyt Creutz-suvulle sekä myöhemmin Meurman-suvulle.

Kangasalalta menimme Tampereen Vapriikkiin. Ensimmäiseksi meillä oli opastettu kierros kenkä-museossa, mutta samassa tilassa oli monia muitakin museoita, joten tutustuimme myös polkupyörä- ja jääkiekkomuseoihin sekä Juice Leskisen muistonäyttelyyn. Tutuksi tuli myös museon kauppa. Retkellä oli mukana 34 henkilöä. Retkestä on kerrottu Kurkijokelaisen numerossa 11/25.5.2007.

Karjalaisia juhlia

Karjalaisia kesäjuhlia vietettiin 16.-17.6. Oulussa. Seuran edustajina olivat Kaisu ja Kari Raitio sekä Heljä Suveri. Piirakkakilpailuisa tuli lasten-sarjassa voitto Sauli Saarniolle ja miesten-sarjassa toinen sija Sami Saarniolle. Osallistuimme myös lippukulkueeseen.

Kurkijokelaisten pitäjäjuhlat kokosivat 11.-12.8. Loimaalle myös paljon Kurkijoki-Seuran jäseniä. Johtokunnan jäsen Iikka Liekari toimi pitäjäjuhlantoukajana. Pidimme myynti- ja arpajaispöytää esillä molempina päivinä.

Elisenvaaran yhteiskoulu täytti 80 vuotta. Seura järjesti syyskuun ensimmäisenä päivänä eli päivänä, jolloin koulun alkamisesta tuli kuluneeksi 80 vuotta, Karjalatalolla Elisenvaaran yhteiskoulun entisten oppilaiden tapaamisjuhlan. Tapaamiseen saapui kolmikymmentä entistä oppilasta.

Varsinaiset 80-vuotisjuhlat pidettiin 17.11. nykyisessä Elisenvaaran koulussa Kyrössä. Seuraamme edustivat koulun ensimmäisen rehtorin Saimi Sorri-Hukkasen tytär Helli Mattlar, koulun entinen oppilas

Kari Rahiala ja Seuran puheenjohtaja Sakari Karsila. Kurkijoki-Säätiö ja Seura luovuttivat yhteisenä lahjanaan koulun käyttöön opetustaulusarjan suomalaisen kirjan historiasta.

Kurkijoki-Seuran pikkujoulua vietettiin Karjalatalolla 9.12. Tupa oli väkeä täynnä. Ohjelmaa oli paljon. Emännät tarjoilivat puuroa ja väskynäoppaa sekä kahvia monien leivonnaisten kera.

Edustus ja tiedotus

Kurkijoki-Säätiön hallituksen puheenjohtajana vuonna 2007 toimi Anna-Maija Nurminen-Lempinen, ja hallituksen varajäsenenä oli Riitta Sainio. Säätiön valtuuskunnassa vuonna 2007 ovat edustaneet Jorma Kaartinen ja Eira Savolainen. Karjalan Liiton liittovaltuustossa, Karjalan Liiton hallituksessa ja Pitäjäjyhteisöjen Liitossa istuu Seuramme johtokunnan jäsen Anna-Maija Nurminen-Lempinen.

Kurkijokelainen-lehti on edelleen keskeinen tiedotusväline Seuran toiminnassa. Lehden avulla ilmoitamme eri tilaisuuksista, retkistä ja muusta toiminnasta. Karjala-lehti toimii Seuramme toissijaisena tiedotusvälineenä.

Seura lähetti jäsenilleen keväällä jäsenkirjeen. Lisätietoa Kurkijoki-Seuran toiminnasta löytyy myös internet-sivuilta osoitteesta www.kurkijoki.fi.

Jäsenyys ja jäsenmaksu

Kurkijoki-Seuran jäseneksi pääsee maksamalla 10 euron jäsenmaksun Seuran tilille Nordeaan 127150-652130. Jos haluaa maksaa myös Karjalan Liiton jäsenmaksun, pitää maksaa lisäksi 5 euroa. Viestiosaan pitää kirjoittaa koko nimi ja osoite. Tämä koskee uusia jäseniä. "Vanhat" jäsenet saavat tilisiirtolomakkeen jäsenkirjeen mukana.

Seuran ainaisjäsenmaksu on 100 euroa. Karjalan Liiton jäsenet saavat jäsenkortin, jolla saa erilaisia etuja, sekä kaksi kertaa vuodessa Karjalan kunnalla -lehd.

Kurkijoki-Seuran, sukututkimuspiiriin ja Kurkijoki-Säätiön yhteinen osasto Karjalan Liiton pitäjämessuilla huhtikuussa oli monen kävijän kiinnostuksen kohteena. Myyntipöydän takana hääri muun muassa Kaisu Raitio.

Hiitolan Pitäjässeuran kevätkokouskuulumiset

Hiitolan Pitäjässeura ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidettiin Porissa 4.3. Osallistujia oli tuvan täyveltä eli 57 henkeä.

Avaussanoissaan seuran puheenjohtaja Jouko Hämäläinen kiitteli menneestä 40. toimintavuodesta ja loi katsauksen huhtikuussa pidettävään Karjalan Liiton liittokokoukseen. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Kari Kaijo ja pöytäkirjanpitäjäksi seuran sihteeri Raija Laaksonen.

Toimintavuoden aikana päättyi usean seuramme jäsenen sekä heimoveljemme evakkotie. Vietimme heidän muistokseen hiljaisen hetken.

Seuran vuosikertomus oli jaettu kaikille kokoukseen osallistujille. Vilkkaan ja aktiivisen toiminnan vuoksi sille olikin kertynyt pituutta

melkoisesti. Sihteeri esitteli tiivistettynä toimintakertomuksen antia, joka sisälsi runsaasti monenmoista toimintaa, mm. kaksipäiväiset Hiitolan pitäjäjuhlat useine eri tapahtumineen, äitienpäiväjuhlan, kotiseutumatkak, tarinaillat, nuorten talvitaapahtuman, kesäretken, onki- ja pilkkikilpailut, ym.

Seura muisti aktiivisia jäseniään Karjalan Liiton hopeisilla ja pronssisilla ansiomerkeillä. Myönsimme pikkutyöstä asti touhuisa mukana olleelle seuran jäsenelle ylioppilas Tiina Peltomaa stipendin. Seuramme jäsen Terttu Ketola julkaisi runokirjan ”Kukahti Karjalas käkönen”. Veimme rotinat jäsenperheemme poikavauvalle, tarjosimme Hiitola-säätiön varttuneen väen leiriläisille piiraskohvit pienen ohjelmatuokion

kerä. Teetimme Hiitolan vaakunapinssin seuramme myyntiartikkeliksi ja hoidimme myös Hiitola-säätiön tuotemyynnin. Lauluryhmä Evakoilla oli myös melkoisesti toimintaa, mm. useita esiintymisiä.

Vilkas toimintavuosi ja seuran hieno menestyminen on kaikkien meidän yhteinen juttu, josta kiitos jäsenille, järjestämiimme tapahtumiin ja erilaisiin työtehtäviin osallistuneille, kilpailu- ja arpavoittojen lahjoittajille, ohjelmansuorittajille sekä toimeliaalle naistoimikunnalle. Kiitos myös taloudellisesta tuesta Hiitola-säätiölle ja Suoden niemen Säästöpankille. Seuramme toiminnan ylläpitämiseksi ja menestymiseksi tarvitsimme teitä kaikkia.

Kaikille kokoukseen osallistujille oli jaettu tu-

Hiitolan Pitäjässeuran puheenjohtaja Jouko Hämäläinen ja naistoimikunnan puheenjohtaja Leena Peltomaa onnittelivat päiväsankari Airi Viholaista (kuvassa keskellä).

loslaskelma ja tase, joista voimme todeta, et mist' sitä rahaa on tult' ja mihi on mänt'. Juhlavuoden aiheuttamista ylimääräisistä kuluista ja monista seuramme järjestämistä ilmaisista tapahtumista huolimatta oli seuran talous pysynyt hienosti tasapainossa. Kokouksen puheenjohtaja totesikin, että rahaa on tullut, rahaa on mennyt, mutta on sitä vähän jäänytkin. Eli tilinpäätös jäi pikkuriikkisen plussan puolelle.

Tilintarkastajat puolsivat lausunnossaan tili- ja vastuuvapauden myöntämistä hallitukselle ja muille tilitähtäville. Tilinpäätös vahvistettiin yksimielisesti ja vastuuvapaus myönnettiin.

Yhteenvedona 40. toimintavuodesta todettakoon, että järjestimme yli 50 eri tilaisuutta tai tapahtumaa, joissa osallistujia oli yhteensä noin 2 300. Jäsenmäärä lisääntyi tuntuvasti, sillä seuraan liittyi vuoden aikana 40 uutta jäsentä.

Ennen kokouksen alkua saimme viettää pienoista juhlahetkeä, sillä monia vuosia seuramme pääemäntänä toiminut Airi Vihavainen täytti samoihin aikoihin pyöreitä vuosia. Puheenjohtaja Jouko Hämäläinen ja naistoimikunnan vetäjä Leena Peltomaa kiittelivät Airia sadoista... jopa tuhansista maukkaista piirakoista ja pullista, joita tämä on monien vuosien aikana eri tilaisuuksiimme leiponut.

Onnitteluihin yhtyi laulun ja kukkasten kera koko tarinailtaväki.

Kokouksen jälkeen ilta jatkui tarinailtana vieraanamme kansanedustaja Juha Korkeaoja. Hän kertoi kotiseutumatkalaisten kanssa tekemästään Karjalan matkasta ja vierailusta muun muassa Hiitolassa. Mielenkiintoinen kerronta matkakokemuksista ja näkemysyistä sai lähes 60-päisen yleisön kuuntelemaan häntä hiiren hiljaa, ja se jos mikä on meiltä karjalaisilta hieno saavutus.

Illan päätteeksi lauloimme kaikki yhdessä Karjalaisen laulun.

Raija Laaksonen

Kansanedustaja Juha Korkeaoja kertoi kokousväelle matkastaan Karjalan kunnalle.

Ä. R. S. O. K. E.

Kurkijokelaisen edelliseen numeroon 5/29.2.2008 poimin mukavan kirjoituksen 50 vuoden takaisesta lehdestä. Kirjoituksen otsikko oli Ä. R. S. O. K. E., eikä siinä ollut tietoa kirjoittajasta. Epäilin, olisiko kirjoittaja mahtanut olla Eero Huittinen, ja toivoin, että joku lukijoista varmistaisi asian.

Toimitukseen tuli kolme soittoa. Ensin soitti Kaarina Seppälä o.s. Jussilainen, joka oli käynyt kirjoittajan kanssa samoihin aikoihin Elisenvaaran yhteiskoulua, kylläkin alemmalla luokalla, koska oli kirjoittajaa muutamaa vuotta nuorempi. Hän kertoi olevansa varma, että kirjoittaja oli Aarno Leskinen.

Niin helposti löytyi oikea kirjoittaja. Elisenvaaran yhteiskoulun matrikeliksi vuosilta 1927-1944, jonka on kirjoittanut Rainar Hakulinen vuonna 1981, kertoo Aarno Leskisestä seuraavasti:

Leskinen, Aarno Ilmari, Sri Lanka. S. 30.10.1921 Rantasalmella. Vanh. metsätaloudenneuvoja Eino Jo-

Aarno Leskinen.

hannes Leskinen ja Elida Rönkkö. Elisenvaaran yhteiskoulu I-VII luokat vuosina 1932-40, Varkauden yk. VII-VIII 1940-41, yliopp. 1941, dipl. ins. Helsingin Tekn. Korkeakoulu 1950.

Toiminut matematiikan vt. vanh. lehtorina Parikkalan yk:ssa ja Savonlinnan tyttölyseossa, vuodesta 1953 lähtien Anglo-Oriental (Malaya) Ltd:n palveluksessa Kuala Lumpurissa, myöh. Boliviassa ja Tansaniassa, nykyisin Sri Lankassa. Savonlinnan res.ups. kerhon puh.joht., Tansani-

assa asiantuntijayhdistyksen hall.jäsen, Dodoma Clubin presidentti, Malayan Motor Sports Clubin hall. jäsen.

Sotien aikana palveluksessa Itä-Karjalassa ja Karjalan kannaksella. - Yliluutn. - VR 4, Vm 2, Mm 1939-40. Kaukomaat ja niiden historia. Puoliso vuodesta 1953 Sirkka-Liisa Marjatta Hulkkonen, II puoliso Pirkko Maria Knaapi. Lapset: Venla Maria, Valpuri Elida ja Lauri Johannes.

Myös Aarno Leskisen veli Mauri Leskinen Jyväskylästä oli nähnyt kyseisen kirjoituksen, soitti ja kertoi, että Aarno-veljensä Venlättytär on nykyään töissä Etiopiassa Addis Abebassa, Valpuri-tytär Kööpenhaminassa ja poika Lauri asuu Helsingissä. Myös hän kertoi, että aikoinaan Aarno valmistui metallurgiksi Otaniemestä, eikä metallurgeille löytynyt töitä Suomesta, joten sen vuoksi Aarno-veljen oli pitänyt etsiä töitä ulkomailta.

Leskiset asuivat Kurkijoella Huutomäellä. Veljekset Aarno, Mauri ja Eino ovat käyneet Elisenvaaran yhteiskoulua.

Myös Kaarina Vanhala o.s. Huittinen soitti Helsingistä ja kertoi, kuka kyseisen

luokkatunnuskirjoituksen oli kirjoittanut. Hän lohdutelti toimittajaa ja sanoi, ettei arvaus ollut kovin väärään osoitteeseen mennyt, sillä hänen veljensä Eero Huittinen ja Aarno "Aake" Leskinen olivat olleet hyviä ystäviä aina Eeron kuolemaan 1.1.1985 asti.

Kaikkien kolmen soittajan kertomusten perusteella Aake Leskisestä sai sellaisen kuvan, että hän on ollut joka tavalla miellyttävä ja hieno mies. Hän oli asunut Savonlinnassa kuollessaan noin 10 vuotta sitten, ja hänet on haudattu vaimonsa viereen Isoonkyröön.

Suurlähettiläänä Kreikassa

Uusin ja myös mielenkiintoinen uutinen oli, että Eero Huittisen vanhin poika Erkki Huittinen, joka on hiljattain täyttänyt 60 vuotta on aloittanut 10. syyskuuta viime vuonna tehtävät Suomen Ateenassa Kreikassa sijaitsevan suurlähetystön päällikkönä. Siis ulkoasiainneuvos Erkki Huittinen on nykyinen Suomen Kreikan suurlähettiläs. Hän on aloittanut ulkoministeriön palveluksessa jo vuonna 1973. Hän on palvellut Suomen

edustustoissa niin Saksassa, Itävallassa, Iranissa, Kreikassa ja Kanadassa.

Erkki Huittinen on toiminut suurlähettiläänä Malesiassa vuosina 1996-2000 ja edustuston päällikkönä Los Angelesin pääkonsulivirastossa vuosina 2001-2003.

Hän on ollut myös vierailevana tutkijana Harvardin yliopistossa. Viimeisin tehtävä Suomessa oli ulkoasiainhallinnon tarkastajana.

Raija Hjelm

Kuka kirjoitti?

Kurkijokelaisen numeroon 5/29.2. oli poimittu Ä. R. S. O. K. E. -niminen juttu 50 vuoden takaisesta lehdestä. Lopussa toimitus kyseli, kuka mahtoi olla jutun kirjoittaja.

"Käsiala" ja osittain tapahtumatkin olivat minulle tuttuja. Tunsin sen heti veljeni Aarno Leskisen kirjoittamaksi. Hän toimi tuona aikana Malayalla (nykyisin Malesia) Kuala Lumpurissa paikallisella kaivoksella metallurgina. Sinne hän oli ajautunut kotimaasta, koska täällä ei metallurgian diplomi-insinööreille ollut työtä.

Sittemmin Aarno työskenteli useissa eri maissa vastaavissa tehtävissä sekä

myös YK:n palveluksessa. Mainittakoon mm. Malesia, Bolivia, Sri Lanka ja Tansania.

Jatkosodan aikana Aarno palveli rannikkotyöstössä Äänisellä ja viime vaiheissa Viipurin lahdella. Sotilasarvoltaan hän oli yliluutnantti.

Eläkevuosiaan Aarno-veljeni vietti Savonlinnassa osallistuen mm. sotaveteraanien toimintaan paikallisen yhdistyksen ja Suur-Savon Sotaveteraanipiirin puheenjohtajana. Hän kuoli 3.4.1996, ja hänet on haudattu Isonkyrön hautausmaalle vaimonsa Pirkon viereen.

Mauri Leskinen
Jyväskylä

Riitalle hopeinen ansiomerkki

Kurkijoki-Seuran vuosikokouksessa 9.3. Riitta Sainio palkittiin Karjalan Liiton hopeisella ansiomerkillä. Vuosikokouksen puheenjohtaja Kari Rahiala kiitti kauniisti Riittaa suuresta työpanoksesta Kurkijoki-Seuran, kurkijokelaisuuden ja karjalaisuuden hyväksi. Huomioiminen oli saajalleen täysi yllätys.

Riitta Sainio on ollut Seuran johtokunnan jäsen vuodesta 1998 alkaen, josta ajasta viisi vuotta puheenjohtajana ja kaksi vuotta ja edelleen varapuheenjohtajana. Tämän lisäksi Riitta on toiminut naistoimikunnan

ja/tai järjestelytoimikunnan jäsenenä ja myös vetäjänä vuodesta 1998 alkaen.

Riitta Sainio on myös ollut aktiivisesti mukana Pääkaupunkiseudun karjalaisten Pääsky ry:n toiminnassa ja sen johtokunnan jäsenenä vuodesta 1998 alkaen. Myös Karjalan Liiton naistoimikunta on saanut nauttia Riitan arvokkaasta avusta monissa tilaisuuksissa. Riitta on ollut Kurkijoki-Säätiön hallituksen varajäsen vuodesta 2005 ja pitäjäjuhlien toimikunnan jäsen vuodesta 2006 alkaen.

Liisa Koistinen

Kamarineuvos Kari Rahiala sai kunnian kiinnittää Riitta Sainion rintapieleen Karjalan Liiton hopeisen ansiomerkkin. Merkin anominen oli pidetty täysin salassa saajalta itseltään ja melkein kaikilta muiltakin, joten yllätys oli täydellinen.

Löytöjä

Vuosia sitten palatessani opiskelumatkalta Kajaanista kävin tapaamassa iäkstä paluumuuttajaystäväni Sotkamossa. Hän esitteli minulle kirjan Stalinin uhreista. Automaattisesti kävin etsimään niiden ihmisten nimiä, joiden tiesin menneen Neuvostoliittoon. Löysinkin niitä ja kirjasin tiedot vihkkooni.

Tuli kesä ja pitäjämme kesäjuhlat. Tapasin tuttuja ”vartuneita herroja” ja kysyin heiltä, kertoiko heille sellainen tai sellainen nimi mitään. Toinen sanoi yhden olleen hänen setänsä, joka muutti Amerikasta Neuvostoliittoon. Enempää hän ei tiennyt. Kerroin hänelle tämän sedän ja hänen vaimon kohtalon. Vielä samaisena kesänä kyseisellä miehellä oli mahdollisuus käydä Stalinin uhrien hautapaikalla Karhumäessä.

Samana kesänä tulostin internetistä Stalinin uhreja.

Järjestellessäni nyt papereitani kyseinen luettelo tuli vastaan. Syvennyin siihen uudelleen. Kaikkien kohdalta ei löydy internetistä tietoa siitä, milloin he olisivat lähteneet Amerikkaan ja keiden kanssa.

Hiitolasta lähtenyt Emil Pääskynen (s. 25.3.1906) kohtasi määränpänsä 9.1.1938 ja Simo Pentikäinen (s. 15.4.1899) 10.2.1938. Emil Mikonpoika Pääskystä on maininta: sekatyöläinen, Priozerskin metsätyömaa, Puutosin piiri. Simo Simonpoika Pentikäisestä puolestaan kerrotaan, että hän oli mekaanikko Vilgan koneasemalla Äänisen piirissä.

Se, miten Amerikasta ja Suomesta lähdettiin Neuvostoliittoon, on sitten kokenaan oma tarinansa. Itse olen saanut tietojaa suoraan kolmelta iäkkäältä naisenkiltä.

P. P.

Karjalan Liiton puheenjohtajat virpoivat kukin vuorollaan kotiseutuneuvos Aira Viitaniemen. Vasemmalta Markku Laukkanen, Aira Viitaniemi, jonka takaa pilkistää Matti Puhakka ja Marjo Matikainen-Kallström. Myös Risto Kuisma ja Pertti Viinanen olivat virpojen joukossa. Airan ei tässä tapauksessa tarvinnut palkita virpojaan, jotka toteusivat, että he ovat palkkansa saaneet jo moneen kertaan, kun ovat saaneet nauttia Airan herkuista vuosi toisensa perään. Päin vastoin he halusivat virpovitsan lisäksi ojentaa Airalle muistoksi komean kulhosarjan hedelmään.

Vuoden virvottava on Aira Viitaniemi

Karjalan Liitto valitsi jo seitsemännen kerran vuoden virvottavan. Karjalaisilla perinneruokamarkkinoilla lauantaina 15.3. virvottiin kotiseutuneuvos Aira Viitaniemi. Mukana virpomassa olivat Liiton puheenjohtajat Markku Laukkanen ja johtokunnan puheenjohtaja Riitta Sainio.

Eurokokki ja keittömestari Aira Viitaniemi on syntynyt Koivistolla Karjalan kannaksella. Hän on karjalaisten ruokien ja karjalaisen ruokakulttuurin erityisosaaja ja karjalaisen ruokaperinteen puolestapuhuja niin Suomessa kuin ulkomailla. Monipuolinen karjalainen ruoka on hänelle sydämen asia, ja hän haluaa välittää tietoa perinneruokista ravintola- ja keittiöalan ammattilaisille ja erityisesti nuorille. Eurokokkina hän on usein tuomarina messuilla, tapahtumissa ja erilaisissa kilpailuissa.

Aira Viitaniemen perhe joutui jättämään Koiviston kaksi kertaa. Ensimmäisellä kerralla Aira oli neljän kuukauden ikäinen ja toisella kerralla neljävuotias. Mutkien kautta perhe asettui Varsinais-Suomeen, jossa koivistolaisen aattolohkon ja perunapiiraiden tekemisen Aira oppi jo pienestä pitäen äidiltään. Murrosiässä kaikki karjalaisuuteen liittyvä oli vastenmielistä, mutta äidin mielestä hänen piti opetella ruokien tekoa.

Muutettuaan nuorena aikuisena Helsinkiin tuntuivat karjalaiset tavat ja karjalai-

nen ruoka Aira Viitaniemestä tutuilta ja turvallisilta. Ruokien valmistustaidon hän oli oppinut kuin itsestään. Hän on iloinen siitä, että nykyään nuoriakin kiinnostavat karjalaiset ruoat. Monet haluavat tietää, millainen on karjalainen menu ja miten perhejuhlissa ruokapöytä katetaan karjalaisittain.

Palmusunnuntain virpominen tuli kotiseutuneuvos Viitaniemelle tutuksi jo lapsena. Karjalaiseen tapaan käytiin virpomassa naapureita ja sukulaisia palmusunnuntaina ja sama

kierrös tehtiin uudestaan viikon kuluttua pääsiäispäivänä, jolloin virpomis-palkka noudettiin. Palkkana olivat esimerkiksi karamellit, kekset tai värjätyt kananmunat.

Kurkijokelaiset ruokamarkkinoilla

Kurkijoki-Seura oli varannut pöydän perinneruokamarkkinoilta Karjalatalolta samaisena lauantaina. Karjalanniiraita olivat leiponeet serkukset Sinikka Helander Helsingistä ja Elvi Miikkulainen Loimaalta. Muita

Serkusten Sinikka Helanderin (kesk.) ja Elvi Miikkulaisen (oik.) leipomat karjalan- ja perunapiiraita menivät kaupaksi alta aikayksikön. Myyjäisissä nopeat syövät hitaat.

Matkailumessuilla

Ukkoin sano: - Lähe messuille.

Mie rupesin valittammas: - Ehä jaksasiel laukata, oikiisti en mie kehtaa siel ihmisjoukos ruihnata. Tähä ikkää sitä on näht vaikat ja loput kuvittelen.

Pyyvettii naapuriiki mukkaa. Sano olleensa viis vuotta ulkomail.

Se ol olt sen verra sittane reissu, jot se riitti hänel loppuijaks.

Viime istuin autos, räntää tul ja vettäki vihases vihmo. Tuntu, et kaik autot purstaiivat Messuhallii ja tila loppuu just. Saatii auto neloskerroksee parkkii.

- Mämmääki rappuja jalan, saap voimistelut samal. Kahe käsin riipuin kaitees kii.

Nyt jos se hiittää nuri, on mummoki entine.

Messuil ol paljo tunkijoita. Olha ulkomaosastol halpoi matkoi ja kilpailui, kaik voa netis. Siinä se, kaik on konneel. Kotmaosasto ol pia ravattu. Sanoin: - Tää riitti ja kiitti. Mut ku sain vehnäst ja kovvii, rupes vähä helpottammaa.

Ukot innol kahto tyttölöi, ko hyö hepenis heilu ja tanssi.

Kyl nuoret ovat sitte sommii. Yks Ruslan-poikaki ol nätti, ja hää laulo ku enkel.

Sanoin ukol: - Mäine siekii onnenpyörää pyörittämmää, siulko on sitä omii. Häähä voitti Tulisuu-delmatanssilipun kopraasa. Toiset nauro: - Sinne ko Mämmöö, jääp sill tielle. Mut ei mittää hättää, miehä riipun lahkees kii, ei pääse ukko villiintymää.

Anna

Kurkijoki-tietoa piilossa? Valkonen haluaa tutkia evakkovuosien traumoja

Lehtemme 22.2. ilmestyneessä numerossa oli Eero Toivian herättävä kirjoitus ”Mielenkiintoisia gradun aiheita” ja sille nimenomaan ajatuksia pöyhivä alkuotsake ”Kiinnostako karjalaisuuden tutkiminen?” 25.1. ja 8.2. ilmestyneissä Kurkijokelaisissa oli Lauri Pölkkin vastaavanlaiset kirjoitukset ”Kurkijokelaisuuden säilyminen - säilyttäminen”, jonka otsikko yksinkertaisesti määrittelee kaikkein kipeimmän kipukohdan kaikelle sille, mitä meidän tulee tehdä, jotta kurkijokelaisuus säilyisi.

Laurin kirjoituksissa tulevat esiin aivan samat tunteet kuin allekirjoittaneella. Tosin en muista kotikylän Riekkalan maisemaa niin valokuvantarkasti kuin hän omansa, mutta tiedossahan on, että kulttuurimaisema on lähes 100-prosenttisesti hävitetty ja täysi 100 prosentin hävitys lähestyy hyvää vauhtia. Luontomaisemaa ei onneksi niin helposti saa hävitettyä, vaikka jonkinasteista muutosta koko ajan tapahtuu siinäkin. Omakotaisena tunteena voin kertoa, että kerran olen käynyt synnyinpaikallani, mutta hevnen toista kertaa Riekkalaan mene, sillä se, mitä siitä muistan, on kadonnut jonnekin, ja vihaiseksi sellaisesta vain tulee.

Laurin näkemys, että ”ei koskaan enää sinne” -ihmisille olisi kurkijokelaisuus jotenkin kokonaan poissa pelistä, ei mielestäni ole täysin pätevä. Toisaalta Laurin jatkoilmaisu ”toisille taas herää ajatuksia, mitä on kurkijokelaisuus, miten se säilyy, miksi sitä pitäisi säilyttää ja mitä pitäisi tehdä” on täsmälleen oikea, tärkeä ja tosi ajatus meidän ohjenuoraksemme. Ko. ajatus sopii kaikille kurkijokelaisille kiukku- tai masentuneisuustasosta riippumatta.

Mielestäni sukututkimus on tehokkain ”yleisölle” sopiva tapa tutustua juuriinsa ja entiseen kotiseutuunsa. Se ihan pakottaa siihen. Tunnustaudun tosin niihin sukututkijoihin, jotka ovat enemmän kiinnostuneita siitä, mistä esi-isät ovat

tulleet, kuin nykypolvien tilanteesta. En osaa sanoa, miksi niin. Mielenkiintoisahan molemmat tutkimussuunnat ovat.

Eeron kirjoituksessa on siis jo otsikointi täyttä asiaa. Kirjoituksen evakkoreissun kuvaus on mielestäni juuri sellainen, kuin sen pitääkin olla. Valitettavasti usein kovin omakohtaiset kokemukset ja niiden kuvaukset eivät erityisesti nosta tietotasoa evakkoreissun pyöräyttävästä kurjuudesta, sillä sitä se oli, kukapa sitä ei tietäisi.

Eero tuo ansiokkaasti esiin gradu- tai muunkin tasoisen tutkimuksen hyödylliset aiheet ja kohteet. Tärkeys on siinä, että tieto - tosin mieluummin jaloitetussa muodossa - on yksinkertaisesti pelkästään hyödyllistä, mutta jalostumattoman ”raakadatan” valtava määrä tukahduttaa. Eero listaa tekstissään erittäin selkeästi perustellen tutkimuksen aiheitakin, jotka ovat, mikä parasta, myös otsikkonsa mukaisesti mielenkiintoisia.

Eräs aiherajoitus tulee kuitenkin mieleen. Useat tässä esiin tulleet tutkimuksen aihe-ehdotukset ovat oikeastaan laajempia kuin ”Kurkijoki”. Esimerkiksi erittäin mielenkiintoista aihetta ”sotalapsien sopeutuminen” on vaikea rajoittaa pelkästään kurkijokelaisiin sotalapsiin, mikä tietysti sopisi teoriassa kurkijokelaiseen tutkimukseen. Ts. jos kysytään, mikä erottaa kurkijokelaisen sotalasten kohtalot muista sotalapsista, todennäköisesti havaitaan, että ei mikään. Siis pitäisi ehkä keskittyä selkeästi kurkijokelaisiin aiheisiin ja jättää yleiskarjalaiset aiheet esimerkiksi Karjalan Liitolle.

Tie muistista oikealle tutkijalle

Entä mitä sitten tarkoittaa tämän kirjoituksen otsikko ”Kurkijoki-tietoa piilossa?” Kurkijoki-Seuran vuosikokouksessa 9.3. kävi ilmi, että monella kurkijokelaisella (kuka tietää, kuinka

monella) on tiedossaan, ts. muistissaan, sopivia aiheita kurkijokelaisista tutkimusta varten, mukaan lukien gradua pienemmät tutkimukset ja kirjoitukset. Jopa aineiston joihinkin kohteisiin mainittiin olevan jo olemassaakin.

Tämä on todella hieno juttu, mutta miksi ko. aiheet ovat piilossa, siis vain jonkun ihmisen muistissa. Toisin sanoen kurkijokelaisen tutkimuksen tekijä saattaa olla jo olemassa, mutta hän ja aihe eivät pysty kohtaamaan toisiansa.

Ratkaisu on Internetissä kaikkien kiinnostuneiden luettavissa oleva aiheuutelo, nimenomaan Kurkijoen ikiomalla kotisivulla www.kurkijoki.fi oleva, jatkuvasti päivittettävä luettelo tarpeellisine tietoineen. Sieltä sitten voi aiheita etsivä kätevästi katsoa valikoimaa. Vetoankin tutkimusaiheita tietäviin kurkijokelaisiin: älkää pitkö tietojanne ja aihe-ehdotuksianne piilossa, vaan lähettäkää ne, mieluummin sähköpostitse, sivuston webmasterille, joka sitten muokkaa ne yhtenäiseen muotoon.

Aloitin itse esimerkeillä historiasta. Asiantuntijat saavat sitten määritellä, ovatko kirjoitelma- vai väitöskirjatasoa. 1) Kurkijoen kaupungin historia, 2) Kurkijoen linnavuoret ja 3) Kurkijoen asutus Vatjan viidenneksen vuoden 1500 verokirjan mukaan. Kun katsoo www.kurkijoki.fi:n alavalikosta ”Mitä nykyisin puuhataan”, niin näkee ko. listan ensiversion.

Lisäksi - näistä kurkijokelaisuuden säilymiseen liittyvistä asioista ja säilyttämisen toteuttamisen vaihtoehtoista olisi erittäin hyödyllistä keskustella täällä lehtemme palstoilla. Lauri ja Eero aloittivat tärkeän keskustelun ja tässä on jatkoa. Kirjoittakaa lehtemme, hyvät ihmiset eli kurkijokelaiset, mielipiteitäne. Niitä tarvitaan.

Mauri ”Kurki” Rastas
webmaster@kurkijoki.fi
Puh. (09) 541 3551

Kurkijokelaisen tämän vuoden numerossa 4 (22.2.) Eero Toivian tarjosi gradun aiheita tutkimukseen, jolla pyrittäisiin saamaan vastauksia kysymyksiin sota-ajan menetysten vaikutuksesta karjalaisen siiviliväestön myöhempään kuolleisuuteen sekä sodan kokemusten vaikutuksesta lasten fyysiseen ja psyykkiseen terveyteen tai heidän myöhempiin sosiaalisiin suhteisiinsa. Gradun aiheiksi nämä vaikuttivat varsin vaativilta.

Apua näyttää tulevan pätevimältä mahdolliselta tasolta. Helsingin yliopiston sosiologian, erityisesti väestötieteen professori Tapani Valkonen kertoi Komosten Nuotta -sukulehdessä 2/2007 Maija de Grootin ja Liisa Korkkulan haastattelemana suunnitelmistaan ruveta eläkkeelle jäätyään tutkimaan siirtoväen historiaa.

- Nyt tulisi tutkia mitä siirtoväelle oikeasti tapah-

tui. Siitä pitäisi rakentaa samanlainen kansallinen suurhanke kuin kansalais-sodan uhritutkimus oli, hän sanoo. Vielä 1940- ja 1950-lukujen taitteessa siirtoväen sopeutumista uusiin asumapaikkoihinsa tutkittiin, mutta mitään seuranta ei Valkosen mukaan ole 60 vuoden aikana tehty. Syynä Valkonen pitää ns. suometuneisuuden aikaa.

Vaikka eläkkeelle jäikin, hänellä on huone ja tietokoneet yliopistolla ja valtava tietokanta..., jonka pohjalta tehdä tutkimusta evakkouden vaikutuksista eri kansalaisryhmiin sodan jälkeen. - Aiheitahan riittää! Millaisiksi ovat muodostuneet kylmän tai lämpimän tilan saaneiden elämänvaiheet, miten ovat pärjänneet Karjalasta siirtynyt teollisuusväki, yrittäjät tai muut väestöryhmät? Ovatko he ja heidän lapsensa voittaneet vaikeudet, vai vieläkö menetykset näkyvät heidän elämässään? Millaisia vai-

kutuksia evakkovuosien traumaattisilla kokemuksilla on ollut aikuisten ja lasten henkiseen ja ruumiilliseen hyvinvointiin ja mielenterveyteen?

- Tieteellinen tutkimus ei kuitenkaan ole ainoa keino selvittää evakkokokemusten merkityksiä. Toinen keino on henkilökohtainen oman historian, sen vaiheiden ja sen herättämien tunteiden läpikäyminen ja pohtiminen, sanoo Tapani Valkonen.

Fullbright-stipendiaattina professori Valkonen on perheineen kahteen eri jaksoon asunut, opiskellut ja luennoinut Yhdysvalloissa Berkeleyssä ja Baltimossa. Hän on mm. akatemiaprofessorina tutkinut erityisesti väestöryhmien välisiä sairastavuus- ja kuolleisuuseroja ja niiden muutoksia Suomessa. Hänen kotisivunsa löytyvät nettiosoitteesta www.valt.helsinki.fi/staff/valkonen/

Tapio Nikkari

Pilkkimisen opettelua

Suomessa asuu nykyään monen eri maan kansalaisia. He haluavat tietenkin tutustua maamme tapoihin. Kun Abdullah ja Jussuf kuulivat vapaa-ajan harrastuksestamme nimeltään pilkkiminen, he ottivat siitä selvää ja kuultuaan, että se on kalastamista päättivät paneutua siihen oikein kunnolla.

Kun järvi vihdoinkin jäätynyt, Abdullah ja Jussuf päättivät antautua pilkkiharrastukselle. He olivat kyllä kuulleet tarinoita siitä, mutteivät olleet koskaan pilkkineet. Niinpä matkalla piti poiketa ostamaan tarvikkeita.

- Me tarvita yksi jäähaku, Abdullah sanoi myyjälle. Kauppias myi heille jäähakan, ja kaverukset jatkoivat läheiselle järvelle. Muutaman tunnin päästä

Jussuf tuli kauppaan ja sanoi kauppialle:

- Tarvita vielä tusina jäähakkuja. Kauppiasta kyllä ihmetytti, ja hänen teki mieli kysyä, mutta hän tuumasi, että omapa on asiansa ja myi auliisti hakut. Muutaman tunnin kuluttua Jussuf tuli taas kauppiaan luo ja sanoi:

- Tarvita kaikki jäähakut, mitä olla myynnissä. Nyt kauppias ei enää pysynyt nahoissaan, vaan uteliaisuuttaan otti pilkkimisen puheeksi.

- No, mitenäs se teidän pilkkimisenne etenee? Onko kalaa tullut kovastikin?

- Ei hyvä. Ei me olla saatu vielä edes venettä vesille.

***

Kalassa ollessa parasta ovat

edellisen kaltaiset kalajutut sekä tositarinat elävästä elämästä kuten seuraava Martin ja Eeron jutustelu.

Martti kysyi kevätaurinon lämmittäessä vasenta poskea sinisiin ajatuksiinsa vaipuneena: - Mistähän johtuu, että naiset muistavat häpäpäivänsä paremmin kuin miehet?

Jo vuosia leskenä elänyt Eero, joka nyttemmin nautiskeli kukasta kukkaan hypellen, vastasi kysymykseen: - No, muistatkos sen päivän, kun sait elämäsi suurimman kalan?

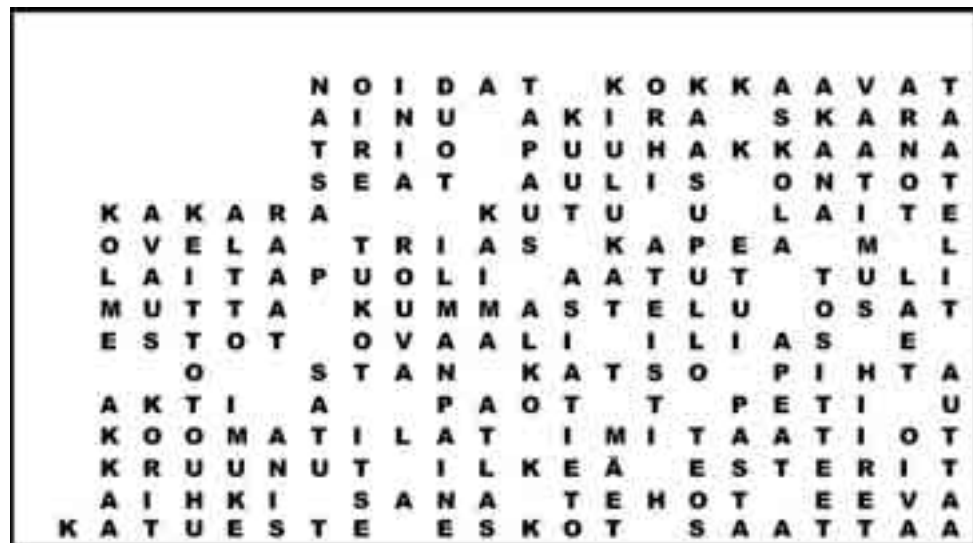
- Totta kai, vastasi Martti.

- No, luuletkos, että se kala muistaa sen?

Että minkäs teet, jos koukussa ollaan, pyristele myös

Teuvo A.

Pääsiäisristikon ratkaisu

Matkakertomuksia

Palas akka reissultansa,
hurvitellut viikon verran,
iloitellut etelässä
kavaljeerin kainalossa.

Kohta ukkoa toruvi:
- Sul on tiskit tiskaamatta,
mullin mallin koko koti,
petikin on petaamatta.

Missä lienet liuskellut?
Annas, kun mä arvelen:
joka ilta tanssimassa,
aamut kera kankkusien.

- Elä sie eukkoni maraja,
asjan arvaat itsestäsi,
samat kujeet molemmilla,
turha niistä toraella.

Katoin kahvit kammarihin,
pöydän kukilla koristin.
Tervetuloa kotihin,
ikioma eukkoseni.

***

Tämä sattui toisen kerran,
ukon loma loputtua.
Postit siinä silmitteli,
tarjoeli tulomajlat.
Ukko muuten umpimieli
siitä kohta kehumahan:

- Et sie usko eukkoseni,
karhun vieressä makasin.

Eipä tuota eukko usko,
muistelevi mielessänsä:

- Viime kerran kehuskelit,
miten käkeä kukutit.

Taisi olla tammikuuta,
ajankohta hiihtoretken.

Liekö ollut käkikello
tai sinä, kännissä käkönen?

Vaimo sitten kertoeli
ukon jutut ystäville.

Yksi siitä tuumimahan,
jos ei vaikka valehdellut.

- Tiiähän sie Käen Kaisan,
lempo lesken periköhän,
ahdistelee ukkoloita,
viekottelee vaikka miten.

Jospa hetan sukunimi
sattui Karhu olemahan?
Siten kylvi epäluulon
vaimon mielehen katala.

Jätän jatkon kertomatta,
keksiköhön kukin oman,
surullisen, onnellisen,
kukin mielensä mukahan.

S. A.-V.

Virvon varvon vitsasella,
koitan koivun oksasella
enkä paljon palkkaa vaadi
enkä velkakirjaa laadi.
Sinulle vitsa, minulle
palkka.

***

Mie se virvon viksuttelen,
rahan eistä raksuttelen,
tuoreeks terveeks tulevaks
vuuveks.
Siulle vitsa, miulle palkka.

***

Minä se virvon vitsasella,
varpusella rapsuttelen
onnen
päiviä monia elosi ehtoon
suloksi, päiviesi ratoksi.
Sulle omni, mulle palkka.

***

Virvon varvon vitsasella,
koitan koivun oksasella
enkä paljon palkkaa vaadi
enkä velkakirjaa laadi.
Sinulle vitsa, minulle
palkka.

**Pienet virpojat Saana
(vas.), Mona ja Nea Lehto
lähdössä virpomaan.**

MoniNainen emäntä

Kirjoituskilpailu maaseudun naisten arjesta 8.3.- 31.8.2008

Suomen maatalousmuseo
Sarka, Maaseudun Sivistysliitto ja Maaseudun Tulevaisuus käynnistävät yhteistyössä kirjoituskilpailun, jonka aiheena on maaseudun naisten arki. Tarkoituksena

on saada talteen tosipohjaisia kuvauksia maaseudun naisten arjesta ja sen muutoksista eri ajoilta.

Maaseudun moninaiset naiset elävät arkeaan osa- tai kokopäivätoimisina emänti-

nä, maatalousyrittäjinä, palkkatyöläisinä, eläkeläisinä tai maaseutuasumisen elämäntapa- muodokseen valinneina. Kilpailuun voivat osallistua kaikki, jotka haluavat kertoa kokemuksiaan ja muistojaan

Emäntä piiraanpaistossa. Kuva © Topi Ikäläinen / MSL. Kuvaaja: Topi Ikäläinen.

siitä, millaista on ollut ja on elää naisena maaseudulla.

Kirjoittajien toivotaan kertovan omasta arjestaan, siitä, millaisia töitä, toimia ja rooleja päivään kuuluu. Jääkö töiltä omaa tai vapaa- aikaa ja miten elämä on vuosien varrella muuttunut? Kirjoittaa voi myös siitä, mitä kaikkea emännyyteen kuuluu, miten emännäksi on opittu ja mitä emännöys antaa tai edellyttää.

Kirjoituskilpailussa kertomusten arvioinnissa kiinnitetään huomiota muistikuvien rikkauteen ja omakohtaisuuteen sekä kerrontatavan omaperäisyyteen. Jokainen voi kirjoittaa vapaamuotoisesti itselleen sopivalla tavalla suomeksi tai ruotsiksi.

Nimimerkillä varustetut kirjoitukset lähetetään Suomen maatalousmuseo Sarka- aan 31.8.2008 mennessä. Tarkemmat kilpailuohjeet löytyvät internetistä osoitteesta www.sarka.fi. Kilpailuohjeet voi tilata järjestäjiltä myös kirjeitse.

Kilpailun tulokset julkaistaan alkuvuonna 2009. Ensimmäinen palkinto on 2000 e, toinen palkinto 1000 e ja kolmas palkinto 500 e. Lisäksi jaetaan erikoispalkintoja.

Kilpailun tuomaristoon kuuluvat puheenjohtajana fil.kand. Raija Kouri sekä jäseninä dosentti Kirsti Manninen, päätoimittaja Lauri Kontro Maaseudun Tulevaisuudesta, kulttuuri- toimenjohtaja Liisa Heikkilä-Palo ja kulttuurituottaja Raija Kallioinen Maaseudun Sivistysliitosta sekä näyttelypäälikkö Mia Juva ja tutkija Iina Wahlström Suomen maatalousmuseo Sarasta. Kilpailun jälkeen kirjoitukset arkistoidaan Suomen maatalousmuseo Saran arkistoon.

**Suomen maatalous-
museo Sarka
Maaseudun Sivistysliitto
Maaseudun Tulevaisuus**

**Onko kesäkuussa
Kurkijoen suuntaan
menijöitä?
3 hlöä vailla matkaa.
Puh. 0400-139 310**

**ONKS
TIETOO
VASTAUKSET**

1. Suomen raja-asemia Venäjän vastaisella rajalla
2. vuonna 1956
3. Jobin ("Jobin posti")
4. Ilmari Kianto
5. Langinkoski
6. vuonna 1862
7. Aarne Haapakoski
8. Miina Sillanpää
9. Särkikala. Pohjoinen havumetsävyöhyke.
10. Amur

**MUSIIKKIVÄEN
PALVELUPAIKKA**

**LOIMAAN
MUSIIKKI**

Puh. (02) 7622 950
Oikokatu 3, Loimaa
Avoinna: ma-pe 12-18, la 10-14

Asianajajia

ASIANAJAJA
on asianajajaluetteloon hyväksytty lakimies, jolla on säädetty kokemus ja taito. Asianajajan toimintaa valvovat Asianajajaliitto ja oikeuskansleri. Asianajajatoimistot hoitavat myös maksuttomia oikeudenkäyntejä ja oikeusturva-asioita.

Asianajotoimisto HEIKKI RANTANEN

Varatuomari
Julkinen kaupanvahvistaja
Kauppalankatu 9-11 B, Loimaa
Puh. (02) 762 2888, fax 762 2313
heikki.rantanen@kolombus.fi

Asianajotoimisto JARI HEIKMAN OY

AA, VT Jari Heikman
AA, VT Katri Ranta-Eskola
VT Kaarina Nylamo
Turuntie 8-14, II krs. Loimaa
Puh. (02) 762 4400, fax 763 1301
jari.heikman@aatsto.inet.fi
www.heikman.com

KukkaBox

Puh. 762 2669

Vastapäättä Loimaan
Aluesairaala

Erikoishammasteknikko MARKO ROSENDAHL

Vastaanotto Heimolinnankatu 14 Loimaa

Ajanvaraus puh. (02) 763 1179

ERLUND-talo

Hengittävä hirsitalo. Rakenteissa ei muoveja eikä epäorgaanisia aineita. Englannin MTV:n valinta Suomen edustajaksi Grand Designs-ohjelmaan.

Asu terveellisesti, hengitä vapaasti unelmiesi talossa, Erlund-talossa!

MELLILÄN HIRSITYÖ
Ysitie 345, 32300 MELLILÄ

Kotimaan myynti:
Juhani Eklund p. 0400-530 979
e-mail: myynti@erlund-house.com